

profesor yoga
Gregorian Bivolaru

CONȘTIINȚA ȘI ENIGMELE EI

c o l e c Ț i a
SPIRITUALITATE

Lux**Sublima**
București 2014

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Bivolaru, Gregorian
Conștiința și enigmele ei / profesor yoga Gregoria Bivolaru.
- București : Lux Sublima, 2013
ISBN 978-973-1823-27-0

29

EDITURA LUX SUBLIMA
tel.: 0747.076.225
internet: www.luxsublima.ro
e-mai: office@luxsublima.ro
ISBN 978-973-1823-27-0

Redactor: Clionela Godeanu
Tehnoredactare și coperti: Attalesir Baciu

©Copyright 2014 Editura Lux Sublima
Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii Lux Sublima.
Reproducerea oricărui fragment din lucrarea de față
este posibilă numai cu acordul scris al editurii.

Cuprins

Ordinea care pătrunde tot și toate cele ce există.....	7
Prin rațiune omul se poate observa, prin conștiință omul se poate cunoaște.....	9
Cel conștient de sine însuși participă din plin la propria transformare.....	11
Paradigme științifice.....	14
„Fiecare suflet care se transformă și se înalță transformă și înalță întreaga lume”.....	17
Cum să aducem la lumină comorile ascunse în noi.....	21
Conștiința dumnezeiască îmbrățișează Totul.....	25
Centrii subtile ai conștiinței	31
Enigmatică energie <i>Kundalini Shakti</i>	44
<i>Muladhara chakra</i>	56
<i>Swadhisthana chakra</i>	58
<i>Manipura chakra</i>	60
<i>Anahata chakra</i>	61
<i>Vishuddha chakra</i>	62
<i>Ajna chakra</i>	63
<i>Sahasrara</i>	65
Glosar.....	68

I

„Cei mai mulți dintre noi, oamenii, trăim pe coaja cea plină de taine a realității.

Foarte puțini abia suntem capabili, uneori, să atingem, prin revelație, esența realității, inima ei.

O mulțime de secrete sunt ascunse în inima a ceea ce este aparent.

Cunoscutul nu este decât aspectul aparent al necunoscutului.

Niciun fapt în această lume, nimic din ceea ce se petrece în Manifestare nu este nici măcar o clipă izolat de contextul său universal.

Nimic aici, jos, pe pământ, nu poate fi considerat un sfârșit în sine însuși.

Misterul nu se află doar undeva departe de noi sau dincolo de această lume. Misterul ne învăluie.

El este, încă de la începuturi, destinul nostru.

Mai mult de atât, soarta lumii este în permanență legată de mister.“

(Zohar, vol. 3, p. 128)

Ordinea care pătrunde tot și toate cele ce există

Pentru mulți oameni, universul pare a fi o lume a contrariilor și a contradicțiilor. De aceea, ei se află, mai mult sau mai puțin conștient, într-un proces de căutare. O căutare a orientării, a unui sens esențial și chiar a univocității.

Conștiința fiecărui om este fragmentul oglinditor al Conștiinței dumnezeiești.

În cazul fiecăruia dintre noi, ea este înzestrată cu aptitudinea unei priviri conștiente.

Datorită condiției în care se complac, mulți oameni își consideră conștiința mult prea mică pentru a înțelege manifestările enigmatice ale universului.

Experiențele de nezdruccinat ale situațiilor ce conțin o cauză și un efect ce se condiționează îi fac, în unele clipe privilegiate, fie să ghicească, fie să intuiască existența a ceva extraordinar de elevat, perfect, atotcuprinzător, omnipotent, omniscient și le dezvăluie prezența misterioasă, copleșitoare a lui Dumnezeu.

Astfel oamenii încep să creadă într-o ordine omniprezentă ce pătrunde tot și toate cele ce există și ajung să nutrească speranța să recunoască regulile și legile divine care le apar deocamdată ascunse. Ei aspiră să reușească o inserție în această ordine misterioasă, care rămâne pentru mulți impenetrabilă.

Aceasta este nostalgia, mai mult sau mai puțin conștientizată, a unei căutări în felul ei avide de unitate și de univocitate, ce implică, de la caz la caz, diferite denumiri.

În timp ce ființele umane în care se trezesc și apoi se amplifică experiențele mistice îl caută pe Dumnezeu, cele cu o orientare preponderent științifică ajung să caute o formulă universală.

La originea oricărei căutări de acest gen se află credința; credința într-o ordine care pătrunde tot și toate cele ce există și în care, adeseori, se amestecă îndoiala.

Iată de ce oamenii aspiră mai mult sau mai puțin să știe. Cunoașterea găsită întărește credința cea justă. Credința devine, prin intermediul cunoașterii, certitudine de nezdruccinat.

Toate acestea sunt în permanență însoțite, fără nicio excepție, de procese de rezonanță ocultă, ce determină ulterior ca ceea ce un om gândește în mod preponderent să devină.

Ceea ce omul devine, datorită predominanței gândurilor sale, îi transformă în bine sau îi schimbă în rău viziunea asupra realității și apoi face să apară un anumit punct de vedere.

Credința înălțătoare, sublimă, dumnezeiască, face ca prin acest gen de cunoaștere să survină în universul ființei umane un proces de elevare. O astfel de credință generează apoi salturi lăuntrice și ea nu va fi neutralizată.

Prin intermediul unui astfel de proces de dezvoltare lăuntrică, de transformare spirituală, omul dobândește o credință puternică, de nezdruccinat la care îndoiala nu mai aderă.

De aceea se poate spune că, de fapt, cunoașterea este o rezultantă intermediară pe calea ce ne conduce de la credință de nezdruncinat la certitudine.

Dinamica dezvoltării **cre-dință de nezdruncinat-cu-noaștere-certitudine** nu-și găsește confirmarea decât atunci când credința se referă în mod exclusiv la perfecțiunea divină prezentă dincolo de aparențe și nelegată de o formă particulară, concretă, căci formele trec și dispar.

Prin rațiune omul se poate observa, prin conștiință omul se poate cunoaște

În lunga istorie a sistemului yoga, natura ultimă a conștiinței a fost o importantă preocupare de ordin practic și filosofic. Majoritatea școlilor de yoga subscriu la următorul punct de vedere: conștiința este transcendentă. Ea nu e un produs al trupului finit sau al minții. Nu este nici totalitatea fenomenelor ce au loc în creier, pe care, în realitate, ea le modulează în fel și chip, după cum este necesar.

Conștiința este evidentă prin sine însăși și poate fi verificată din plin prin cele mai înalte experiențe yoghine, precum stările de extaz divin supraconștient (*asamprajnata samadhi* sau *nirvikalpa samadhi*).

Yoghinii avansați consideră că, în realitate, conștiința evidențiază identitatea dumnezeiască ultimă a ființelor umane. Esența supremă, eternă a conștiinței este numită în unele curente spirituale ale Indiei, *Atman*, iar în altele, *Purusha*. Ea desemnează Spiritul dumnezeiesc ce se află dincolo de trup, dincolo de minte și dincolo de limbaj.

În conformitate cu viziunea non-dualistă a școlilor de yoga, Conștiința supremă generează o inegalabilă stare de fericire, o binecuvântare cu totul extraordinară, cunoscută de yoghini sub numele de *ananda* - beatitudine deplină.

Conștiința supremă se revelează a fi la modul esențial și ultim